

Minä rakastan heitä omasta tahdostani

”Minä parannan heidät heidän uskottomuudestaan. Minä rakastan heitä omasta tahdostani, vihani on väistynyt heistä pois.” (Hoos. 14:5.)

Avaintekstit:

2. Moos. 33:15–22;
Hoos. 14:2–5;
Ilm. 4:11;
Joh. 17:24;
Matt. 22:1–14;
Joh. 10:17, 18.

Vaikka Pietari oli kieltänyt Jeesuksen kolme kertaa, aivan kuten Jeesus oli ennustanut (Matt. 26:34), kertomus ei kuitenkaan pääty niihin. Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus kysyi Pietarilta: ”[R]akastatko sinä minua enemmän kuin nämä toiset?” ’Rakastan, Herra’, Pietari vastasi, ’sinä tiedät, että olet minulle rakas.’ Jeesus sanoi: ’Ruoki minun karitsoitani.’ Sitten hän kysyi toistamiseen: ’ – rakastatko minua?’ ’Rakastan, Herra,’ Pietari vastasi, ’sinä tiedät, että olet minulle rakas.’ Jeesus sanoi: ’Kaitse minun lampaitani.’ Vielä kolmannen kerran Jeesus kysyi: ’ – olenko minä sinulle rakas?’ Pietari tuli surulliseksi siitä, että Jeesus kolmannen kerran kysyi häneltä: ’Olenko minä sinulle rakas?’, ja hän vastasi: ’Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että olet minulle rakas.’ Jeesus sanoi: ’Ruoki minun lampaitani.’” (Joh. 21:15–17.) Aivan kuten Pietari oli kieltänyt Jeesuksen kolme kertaa, Jeesus – tämän ratkaisevan kysymyksen ”Rakastatko sinä minua?” avulla – palautti Pietarin tilanteen entiselleen kolme kertaa.

Vaikka meidän olosuhteemme poikkeaisivat Pietarin olosuhteista, periaate on monin tavoin sama. Eli kysymys, jonka Jeesus esitti Pietarille, on itse asiassa perimmäinen kysymys, jonka Jumala esittää meille jokaiselle omana aikanamme ja omassa paikassamme: *Rakastatko sinä minua?*

Kaikki riippuu vastauksestamme tähän kysymykseen.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.1.2025

YLI KOH- TUULLISTEN ODOTUSTEN

Jumala ei ainoastaan kysy itse kultakin meistä: ”Rakastatko minua?”, vaan Jumala itse rakastaa jokaista ihmistä, ja hän tekee sen omasta tahdostaan. Hän todellakin rakastaa sinua ja minua ja jokaista muuta ihmistä omasta tahdostaan, enemmän kuin voimme kuvitellakaan. Me tunnemme tämän rakkauden siitä, miten hän on toiminut kansansa historiassa.

Lue 2. Moos. 33:15-22 ja pohdi näiden jakeiden asia-yhteyttä ja kertomusta, jossa ne esiintyvät. Mitä tämä kohta, erityisesti jae 19, paljastaa Jumalan tahdosta ja rakkaudesta?

Kaikki näyttää menetetyltä. Pian sen jälkeen, kun Jumala oli hämmästyttävällä tavalla vapauttanut kansansa Egyptin orjuudesta, Israelin kansa oli kapinoinut Jumalaa vastaan ja palvonut kultaista sonnia. Mooses näki laskeutuessaan vuorelta, mitä he olivat tehneet, ja hän paiskasi kymmenen käskyn taulut murskaksi. Kansa oli menettänyt kaikki oikeudet liittoon kuuluviin etuoikeuksiin ja siunauksiin, jotka Jumala oli heille suonut. Jumala päätti kuitenkin jatkaa heidän kanssaan liittosuhteessa – huolimatta siitä, että ihmiset olivat kelvottomia vastaanottamaan liittoon kuuluvat siunaukset.

Sanat 2. Moos. 33:19: ”Minä annan anteeksi kenelle tahdon ja armahdan kenet tahdon”, ymmärretään usein väärin siten, että Jumala mielivaltaisesti päättää antaa anteeksi ja olla armollinen joillekin, mutta ei toisille. Asiasyhteydestä katsottuna Jumala ei kuitenkaan sano tässä, että hän on mielivaltaisesti armollinen ja myötätuntoinen joillekin ja toisille ei. Jumala ei toimi näin, toisin kuin laajalle levinneessä teologiassa, jossa Jumala määrää ennalta jotkut eksymään ja kohtaamaan ikuisen tuomion.

Mitä Jumala sitten julistaa tässä? Pohjimmiltaan Jumala julistaa, että kaiken Luojana hänellä on oikeus ja valta osoittaa armoa ja myötätuntoa oman tahtonsa mukaisesti jopa kaikkein ansiottomimmille ihmisille. Hän tekee niin tässä tilanteessa, jopa kultaisen sonnin kapinan jälkeen, osoittamalla armoa kansalleen Israelille, vaikka se ei sitä ansainnutkaan.

Tämä on yksi monista tapauksista, joissa Jumala osoittaa rakkautensa ja tekee sen yli kaikkien kohtuullisten odotusten. Eikö olekin hyvä uutinen meille kaikille?

Millä tavoin Jumala on jatkanut rakkautensa osoittamista sinulle - jopa yli kaikkien odotusten?

YKSIPUOLINEN RAKKAUS

Silmiinpistävä esimerkki Jumalan rakkaudesta langennutta ihmiskuntaa kohtaan löytyy kertomuksessa Hooseasta. Jumala käski profeetta Hooseaa: "Mene ja ota portto vaimoksesi ja ota lapsiksesi ne lapset, jotka hän saa. Tämä maa on uskon Herraa kohtaan, se on kuin portto, se palvelee vieraita jumalia." (Hoos. 1:2.) Hoosean ja hänen uskottoman vaimonsa oli määrä olla elävä vertauskuva Jumalan rakkaudesta kansaansa kohtaan, vaikka Israel oli uskon ja harjoittanut hengellistä haureutta. Toisin sanoen tämä on kertomus Jumalan omasta tahdostaan osoittamasta rakkaudesta niitä kohtaan, jotka eivät sitä ansaitse.

Jumalan uskollisuudesta ja rakkaudesta huolimatta kansa kapinoi häntä vastaan yhä uudelleen. Niinpä Raamattu kuvaa Jumalaa toistuvasti uskottoman puolison rakkautta vaille jääväksi rakastajaksi. Jumala oli rakastanut kansaansa täydellisesti ja uskollisesti, mutta se oli halveksinut häntä sekä palvellut ja palvonut muita jumalia. Tämä sai Jumalan syvästi surulliseksi sekä rikkoi heidän välisen suhteensa, joka näytti olevan korjauskelvoton.

Lue Hoos. 14:2-5. Mitä nämä jakeet paljastavat Jumalan vankkumattomasta rakkaudesta kansaansa kohtaan?

Kansaansa toistuvan kapinoinnin jälkeen Jumala julistaa: "Minä parannan heidät heidän uskottomuudestaan. Minä rakastan heitä omasta tahdostani - -." Ilmaisu "omasta tahdostani" edellisessä lainauksessa on käännetty hepreankielisestä sanasta (*n^odābā*), joka tarkoittaa sellaista, mitä tarjotaan vapaaehtoisesti. Samaa termiä käytettiin pyhäkköjärjestelmän vapaasta tahdosta annetuista uhrilahjoista.

Koko Hoosean kirjan ajan sekä koko Raamatun kertomusten ajan Jumala osoittaa hämmästyttävää sitoutumista ja myötätuntoa kansaansa kohtaan. Vaikka kansa juoksi muiden rakastajien perässä ja rikkoi liittosuhteen, joka näytti olevan korjauskelvoton, Jumala jatkoi omasta vapaasta tahdostaan rakkautensa osoittamista sille. Kansa ei ansainnut Jumalan rakkautta; se oli hylännyt ja menettänyt kaikki oikeudet siihen. Silti Jumala jatkoi rakkauden osoittamista sille ilman mitään moraalista tai muuta pakkoa. Raamattu osoittaa johdonmukaisesti sekä tässä kohtaa että muualla Jumalan rakastavan omasta tahdostaan ja vapaaehtoisesti.

VAPAAEH- TOISESTI OSOITETTU RAKKAUS

Jumala ei ainoastaan jatkanut rakkautensa osoittamista Israelille toistuvista kapinoista huolimatta, vaan Jumala rakastaa omasta tahdostaan myös meitä, vaikka olemme syntisiä. Emme ansaitse Jumalan rakkautta, emmekä voi koskaan ansaita sitä. Sitä vastoin Jumala ei *tarvitse* meitä. Raamatun Jumala ei tarvitse mitään (Ap. t. 17:25). Jumalan rakkaus sinua ja minua sekä kaikkia ihmisiä kohtaan on täysin hänen valintansa.

Vertaa Ilm. 4:11 ja Ps. 33:6. Mitä jakeet kertovat meille Jumalan vapaudesta suhteessa luomakuntaan?

Jumala loi tämän maailman omasta tahdostaan. Tämän vuoksi Jumala on kaiken ylistyksen, kunnian ja vallan arvoinen. Jumalan ei *tarvinnut* luoda mitään maailmaa. Jumala nautti jo ennen maailman perustamista jumaluuden sisällä vallinneesta rakkaussuhteesta.

Lue Joh. 17:24. Mitä jae kertoo meille Jumalan rakkaudesta ennen maailman olemassaoloa?

Jumala ei tarvinnut luotuja rakkautensa kohteeksi. Rakkautellisen luonteensa mukaisesti Jumala kuitenkin päätti luoda maailman ja solmia rakkaussuhteen luotujen kanssa.

Jumala ei ainoastaan luonut tätä maailmaa omasta tahdostaan anteliaan rakkautensa lahjana, vaan Jumala myös jatkaa vapaaehtoisesti ihmisten rakastamista, vaikka ihmiset olivatkin langenneet syntiin Eedenissä ja vaikka me itse olemme tehneet syntiä.

Syntiinlankeemuksen jälkeen Aadamilla ja Eevalla ei ollut oikeutta jatkaa elämää Eedenissä ja vastaanottaa Jumalan rakkautta. Jumala, joka "ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla" (Hepr. 1:3) säilytti kuitenkin suuressa rakkaudessaan, laupeudessaan ja armossaan heidän elämänsä ja on rakkaudessaan sovittanut ihmiskunnan itsensä kanssa. Tämä sovinto koskee myös meitä.

Mitä se tosiasia, että Jumala jatkaa rakkauden osoittamista tälle maailmalle sen langenneisuudesta ja pahuudesta huolimatta, kertoo meille hänen rakkaudessaan ja luonteestaan? Miten tämän totuuden pitäisi saada meidät tuntemaan vastarakkautta häntä kohtaan?

MONET OVAT KUTSUTTUJA, MUTTA HARVAT VALITTUJA

Jumala rakastaa ihmisiä omasta vapaasta tahdostaan ja kutsuu heitä rakastamaan häntä vastavuoroisesti. Se, että Jumala antaa heille mahdollisuuden valita vapaasti, ottavatko he hänen rakkautensa vastaan vai hylkäävätkö he sen, käy ilmi muun muassa Kristuksen vertauksesta hääjuhlista.

Lue Matt. 22:1-14. Mikä on vertauksen merkitys?

Kristuksen vertauksessa hääjuhlista kuningas järjestää pojalleen häät ja lähettää palvelijansa "kutsumaan häävieraita, mutta kutsun saaneet eivät tahtoneet tulla" (Matt. 22:2, 3). Kuningas lähetti palvelijansa kutsumaan heitä useammin kuin kerran, mutta he eivät välittäneet hänen kutsustaan ja, mikä vielä pahempaa, ottivat hänen palvelijansa kiinni ja tapoivat heidät (Matt. 22:4-6).

Myöhemmin hoideltuaan ne, jotka olivat murhanneet joitakin hänen palvelijoitaan, kuningas sanoi palvelijoilleen: "Kaikki on valmiina hääjuhlaa varten, mutta kutsutut eivät olleet juhlan arvoisia. Menkää nyt teille ja toreille ja kutsukaa häihin keitä vain tapaatte." (Matt. 22:8, 9.) Tämän jälkeen seurasi vielä toinen tilanne, jossa ilman häöpukua paikalle tullut mies karkotetaan, koska hääjuhlaan voi osallistua vain, jos oli saanut kuninkaalta häöpuvun. Jeesus päättää vertauksen salaperäiseen mutta erittäin merkitykselliseen lauseeseen: "Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja." (Matt. 22:14.)

Mitä tämä tarkoittaa? Ne, jotka ovat lopulta "valittuja", ovat niitä, jotka ovat hyväksyneet Herran kutsun häihin. Tässä vertauksessa käytetty termi, joka on käännetty sanalla "kutsua", on kreikankielinen termi *kaleō* (kutsua nimeltä, kutsua johonkin). Lopulta se, kuka on "valittu" (*eklektos*), määritellään sen mukaan, onko joku vapaaehtoisesti hyväksynyt kutsun.

Jumala kutsuu *kaikki* hääjuhlaan. Kuka tahansa meistä voi kuitenkin kieltäytyä Jumalan rakkaudesta. Vapaus on olennainen osa rakkautta. Jumala ei koskaan pakota rakkauttaan kenellekään. Valitettavasti voimme kieltäytyä rakkaussuhteesta Jumalan kanssa.

"Valitut" ovat niitä, jotka hyväksyvät kutsun. Niille, jotka rakastavat Jumalaa, Jumala on valmistanut asioita, jotka ovat ihmeellisempiä kuin mikään, mitä voisimme kuvitella. Jälleen kerran kyse on rakkaudesta ja rakkauteen sisältyvästä vapaudesta.

PUOLES- TAMME RISTIINNAU- LITTU

Jumala kutsuu kaikkia rakkaussuhteeseen kanssaan, mutta vain ne, jotka ottavat kutsun vapaaehtoisesti vastaan, nauttivat ikuisista tuloksista. Kuten häätjuhlista kertovassa vertauksessa nähdään, monet, joita kuningas kutsui, "eivät tahtoneet tulla" (Matt. 22:3).

Kristus suri hieman ennen ristiinnaulitsemista: "Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla." (Matt. 23:37.) Kristus halusi koota heidät, mutta he eivät halunneet sitä. Samaa verbiä, joka tarkoittaa "tahtoa" (*thelō*), käytetään sekä siitä, että Kristus halusi pelastaa heidät, että siitä, että he eivät halunneet pelastua (sama termi on myös edellä Matt. 22:3).

Kuitenkin Kristus meni ristille näiden ihmisten ja meidän puolestamme. Uskomatonta rakkautta! Vaikka ihmisen synti johtaa kuolemaan, Jumala itse (Kristuksessa) maksoi hinnan ja on valmistanut keinon korjata taivaan ja maan välinen rikkinäinen suhde. Sillä välin hän jatkaa rakkautensa osoittamista meille, vaikka hänellä ei ole mitään muuta velvollisuutta kuin oma vapaa sitoutumisensa tehdä niin.

Lue Joh. 10:17, 18 ja vertaa sitä Gal. 2:20. Mikä on näiden tekstien viesti meille?

Kristus antoi itsensä meidän puolestamme omasta vapaasta tahdostaan. Kukaan ei vienyt hänen elämänsä häneltä, vaan hän tarjosi sen vapaaehtoisesti taivaassa ennen maailman perustamista sovittun lunastussuunnitelman mukaisesti.

"Lunastussuunnitelma ei ollut mikään perästäpäin tullut ajatus, Aadamin lankeamisen jälkeen laadittu suunnitelma. Se oli sen salaisuuden ilmaisu, 'joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta' (Room. 16:25). Se oli niiden periaatteiden paljastamista, jotka ikuisista ajoista ovat olleet Jumalan valtaistuimen perustus. Jumala ja Kristus tiesivät alusta alkaen saatanan luopumuksen ja ihmisen lankeamisen tuon luopion pettämistaidon tähden. Jumala ei ollut säätänyt synnin olemassaoloa, mutta hän näki edeltäkäsikin sen ilmaantumisen ja valmistui tämän kauhean tapauksen varalle. Niin suuresti hän rakasti maailmaa, että lupasi antaa ainoan Poikansa, 'ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä' (Joh. 3:16)." (4AO 13.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Kristuksen vertaukset*, s. 299-309.

"Ihmisillä on Jumalasta väärä käsitys, ja se peittää maailman pimeydellään. Ihmiset menettävät hänen luonteensa tuntemuksen. Sitä on ymmärretty ja tulkittu väärin. Tänä aikana tulee julistaa Jumalalta saatua sanomaa, joka vaikutuksellaan valaisee ja voimallaan pelastaa. Hänen luonteensa on tehtävä tunnetuksi. Maailman pimeyteen on levitettävä hänen kirkkautensa valoa, hänen hyvyytensä, armonsa ja totuutensa valoa.

Profeetta Jesaja kuvailee tätä työtä seuraavin sanoin: 'Jerusalem, sinä ilosanoman tuoja. Korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: "Katso, teidän Jumalanne!" Katso, Herra, Herra, tulee voimallisena, hänen käsivartensa vallitsee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellensä' (Jes. 40:9, 10).

Yljän tuloa odottavien tulee sanoa ihmisille: 'Katso, teidän Jumalanne!' Armollisen valon viimeiset säteet ja maailmalle julistettava viimeinen armonsanoma on hänen rakastavan luonteensa ilmoittamista. Jumalan lasten tulee ilmaista hänen kirkkauttaan. Heidän tulee omassa elämässään ja luonteessaan ilmentää, mitä Jumalan armo on tehnyt heidän hyväkseen.

Vanhurskauden auringon valon on päästävä loistamaan hyvinä tekoina - totuuden sanoina ja pyhyiden tekoina." (KV 304, 305.)

Keskustelunaiheita:

1. Pahempi kuin ajatus siitä, että Jumalaa ei ole, olisi ajatus siitä, että Jumala vihaa meitä. Kuinka erilaisessa maailmassa me eläisimme, jos se olisi totuus?
2. Miksi nykymaailmassa on niin paljon väärinkäsityksiä Jumalan luonteesta? Miten voisit auttaa ihmisiä näkemään Jumalan rakkauden luonteen selvemmin?
3. Miten selittäisit tämän sanoman Jumalan luonteesta jollekin, joka ei vielä tunne Jumalan rakkauden todellisuutta? Mitä todisteita voit näyttää, jotka osoittavat hänen rakkautensa todellisuuden ja hänen ihmeellisen luonteensa?
4. Jumalan rakkaudesta puhuminen on yksi asia. Sen osoittaminen ja heijastaminen elämässämme on toinen asia. Mitkä "pyhyiden teot" voisivat paljastaa Jumalan rakkauden ympärillämme oleville?